
Anne Kristin Rustad

MINNEORD

SIDSEL GILBERT

TERJE NISSEN

Anne Kristin Rustad ble født 7.6.1948 og døde 27.2.2022. Hun vokste opp i Bærum, før hun studerte medisin i Wien og Kiel, der hennes musikkinteresse også kunne dyrkes.

Etter turnus i Troms ble hun utdannet voksen- og barnepsykiater i Oslo. På alle arbeidssteder ivret hun for høy kvalitet i psykiatrien, og utdannet seg tidlig til psykoanalytiker. Den psykoanalytiske tilnærmingen forble hennes arbeidsmåte med barn, foreldre og voksne gjennom hele hennes virke. Det var psykoanalysen som behandlingsmetode hun trodde på – en psykoanalyse vokst fram i en sterk klinisk tradisjon med internasjonale røtter. Hun var særlig dedikert til arbeidet med de aller minste og de pasientene som har det ekstra vanskelig. Uansett alder eller alvorhet i lidelsen er det mening i vår indre verden, mente hun. Dette kommer fram i det som skjer mellom pasient og behandler, kan forstås og settes ord på der, tolkes i sin sammenheng. Det er arbeid som krever tid. Psykiatrien må ha en av sine røtter i dette psykoanalytiske erfaringsuniverset, ellers utarmes den og reduseres til pedagogikk og problemhåndtering. Her var Anne Kristin klar, og en inspirasjon for psykiaterkolleger.

Hun videreutviklet barnepsykoanalysen og utdanningen av barneanalytikere, og var av de mest erfarne læreanalytikerne i Norsk psykoanalytisk forening. Hun forventet grundighet både av seg selv og sine kandidater. For henne var lettvinthet ikke best.

Uansett hvor veletablert hun ble søkte hun kontinuerlig utdanning og veiledning, her og i England, og mente nok dette er nødvendig så lenge en har pasienter. Hun veiledet i flere miljøer, bl.a. i Stavanger, og var høyt verdsatt i det svenske psykoanalytiske miljøet.

Anne Kristin hadde mange takknemlige pasienter. Hennes forståelse for alt menneskelig gav hennes pasienter, og også kandidatene hun hadde ansvar for, en vei å gå med hennes trygghet som ramme. Hun arbeidet med en egen friskhet, med sin store erfaring og kunnskapsbase i stadig utvikling. Forelesningene hun holdt gjennom årene viste hvor integrert teorien var i det kliniske. Den kliniske observasjonen, erfaringene i analysesituasjonen, var alltid bakgrunnen for refleksjonene hennes.

Faglig alvor, engasjement, sensitivitet, humor og varme preget henne i møte med kolleger. Det er med stort savn yngre kolleger, som har hatt henne som lærer, viderefører hennes verdifulle arbeid.

Som venn var Anne Kristin dedikert og trofast, en av de umistelige. Vi minnes henne med takknemlighet og glede. Hun var en leken og naturlig glad mormor til to elskede barnebarn og våre tanker går til dem, til datteren og ektemannen.

Publisert: 23. mai 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0291
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 27. juni 2026.